

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Arbejdsmandsforbund er afsluttet en Overenskomst om Ekstrapostbudstjeneste, hvori der i Overensstemmelse med Statsministeriets Cikulærer af 27. Juni 1933 og 28. Februar 1935 er truffet Bestemmelse om, at der ved saadan Tjeneste fortrinsvis skal beskæftiges arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere. Efter Forløbet af de Forhandlinger, der gik forud for Afslutningen af Overenskomsten, er Ordningen blevet administreret saaledes, at de Ekstrabude, der allerede var beskæftigede i Posttjenesten, og som efter Loven ikke kunde blive Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, fortsat kunde anvendes, ligesom ikke-arbejdsløshedsforsikrede Folk har været anvendt paa Tider og Steder, hvor det ikke har været muligt at skaffe arbejdsløshedsforsikret Arbejdskraft. Afløsningstjenesten administreres efter de gældende Regler selvstændigt af Postmestrene, der derfor fører de nødvendige Forhandlinger med den lokale Afdeling af Dansk Arbejdsmandsforbund, og der skete da i Sommer dette, at den lokale Afdeling af Forbundet over for Postmesteren i Hirtshals pressede paa for at faa en arbejdsløshedsforsikret Arbejder beskæftiget som Ekstrabud, og Postmesteren delte da, efter hvad Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet har oplyst over for mig, Arbejdet mellem den paagældende Husmand og en ny arbejdsløshedsforsikret Mand, saaledes at Christen P. Pedersen har afløst det ene Landpostbud i hans Ferie fra 14.—19. og fra 21.—26. Juli, samt under Landpostbudets Fraværelse paa Grund af Sygdom den 8. og 9. September, medens den nye Mand afløste det andet Postbud i hans Ferie fra 15.—20. og fra 22.—27. September og under Sygdom den 3., 4. og 6. Oktober. Da den nye Mand overtog Afløsningen i September, henvendte Husmanden sig til Postmesteren, og der er ved denne Lejlighed af Postmesteren givet Tilsagn om, at han kunde komme i Betragtning ved kommende Afløsninger; saa vidt Forholdet lod sig ordne. Over denne Afgørelse har saavel Dansk Arbejdsmandsforbunds lokale Afdeling som Husmand Christen P. Pedersen klaget til Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, og Sagen er nu til fortsat Undersøgelse her; jeg har draget Omsorg for, at jeg bliver holdt underrettet om Sagens Forløb, før endelig Afgørelse træffes.

De ærede Medlemmer Hr. Valdemar Thomsen og Hr. Oluf Pedersen har omtalt en Sag, der er refereret i Statsrevisorernes Betænkning vedrørende Statsregnskabet for Finansaaret 1939—40, og som drejer sig

om Udbringning af Spise- og Drikkevarer til Statsbanernes Centralværksteder i København og Aarhus. Statsbanerne har ud over de Oplysninger, som fremgaar af den nævnte Betænkning, meddelt, at man i de to Værksteder tidligere havde den Ordning, at Arbejderne selv hentede i Marketenderiet, hvad de behøvede til deres Frokost; det drejede sig ikke blot om Øl, men i stort Omfang ogsaa om Mælk, Sodavand, The og Kaffe samt Wienerbrød og Smørrebrød. Da saaledes næsten alle Arbejderne skulde gaa til Marketenderiet for at hente Varerne, indførtes i 1927 den nu omtalte Ordning, hvorefter det er forbudt Arbejderne at afhente Varerne, og Vareudbringningen blev organiseret, hvorved Bekostningen blev nedbragt. Om Omkostningerne skal nævnes, at der i de to Værksteder i København og Aarhus er tilsammen ca. 2 150 Arbejdere, og at Udgiften kun har udgjort ca. 4,2 Øre pr. Arbejder daglig, hvilket svarer til 1,3 Minut. Ved Ombygningen af Centralværkstedet i København er nu tilvejebragt et saadant Marketenderi, at Hovedparten af Arbejderne kan spise der, og derved er Udgiften i dette Værksted nedbragt tilsvarende. I Aarhus Værksted har tilsvarende Marketenderiforhold paa Grund af de stedlige Pladsforhold ikke kunnet tilvejebringes. Man mener ikke at kunne paabyde, at omtalte Varer skal medbringes fra Hjemmet, da Arbejdernes Vej til Arbejdsstedet ofte er lang, og f. Eks. er Mælk i Regelen ikke leveret i Hjemmene paa den Tid, Arbejderne gaar derfra. Ligeledes tillader Pladsforholdene i Aarhus heller ikke Udlevering inden for en rimelig Tid før Arbejdstidens Begyndelse til et saa stort Antal Arbejdere, som der her er Tale om. I her omhandlede Forhold er Statsbanerne og deres Arbejdere enige om, at der bør bestaa ordnede Tilstande, og derfor har Statsbanerne ikke ønsket at give private Virksomheder, Ølhandler, Mælkehandler, Bager, Smørrebrødsfabrik m. fl. med deres Personale, Adgang til at besørge Vareudbringningen i Værkstederne.

Det vil heraf ses, at Bekostningen pr. Arbejder ikke er saa urimelig, som det samlede Tal kunde lade formode. Jeg vil nu imidlertid lade Sagen underkaste endnu en Undersøgelse, selv om det selvfølgelig er vanskeligt for mig at forkaste Administrationens Udsagn om, at den Fremgangsmaade, som Hovedrevisoratet har foreslaaet ved Anvendelse af Arbejdsdrenge til Afhentning af de omhandlede Varer, ikke er nogen heldig Løsning. Man har i saa Henseende over for mig navnlig fremhævet, at man i Øje-